ചാക്കുമാപ്പിളയും മറിയത്തുമ്മയും

സി.പി. ഗംഗാധരൻ

മറിയത്തുമ്മ എന്നും ചാക്കുമാപ്പിളയെന്നുമാണ് ആളുകൾ അവരെ വിളിച്ചിരുന്നത്. ഞങ്ങൾ അയൽക്കാരായെത്തുമ്പോൾ വാർദ്ധക്യക്ലേശങ്ങൾ അവരെ അലട്ടാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവർക്കു മക്കളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദത്തുപുത്രിയും കെട്ടിയോനും കുട്ടികളും കൂടെ താമസിച്ചിരുന്നു. ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ ഈ കൂട്ട് കിഴവനും കിഴവിക്കും വലിയ സഹായമായി.

ഉറക്കം ഞെട്ടുന്ന രാത്രിയുടെ ഇടവേളകളിൽ ചാക്കമാപ്പിളയുടെ നേർത്ത ഞെരക്കങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞെത്തി ഞങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. ഏതോ ദുസ്സഹമായ വേദനയുടെ പിടിയിലാണ് കിഴവൻ. അതെന്തെന്നോ എവിടെയെന്നോ എന്തുകൊണ്ടാണെന്നോ എന്നൊന്നും ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യാമ്പേഷണങ്ങൾ അക്കാലത്ത് കുറവായിരുന്നു. (അരനൂറ്റാണ്ടിനപ്പുറത്തുള്ള സംഗതികളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ ഓർമിക്കുന്നത്.) വയസ്സുകാലത്തുണ്ടാകുന്ന ഓരോരോ അരുതായ്മകൾ എന്നല്ലാതെ അത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും ചികിത്സിച്ചുമാറ്റേണ്ടതും ആണെന്ന് ആളുകൾ കരുതിയിരുന്നില്ല.

ഈ അയൽക്കാരനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ (ഞാനോ അച്ഛനോ) കൂടെക്കൂടെ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ഉപകാരങ്ങളിലൊന്ന് നാലുനാഴിക അകലെ പുതുക്കാടുള്ള ഒരു കടയിൽനിന്നു കറുപ്പുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരലാണ്. അന്ന് ഭേദപ്പെട്ട കടകളിൽനിന്ന് ആർക്കും കറുപ്പ് വാങ്ങാൻ കിട്ടും. രണ്ടണ(1/8 രൂപ) കൊടുത്താൽ പുളിങ്കുരമുഴുപ്പിൽ കറുത്തിട്ടൊരു സാധനം മുളയില (വാഴച്ചപ്പ്) ത്തുണ്ടിലും കടലാസിലുമായി പൊതിഞ്ഞുതരും. രണ്ടണ കൊടുത്താൽ കൊട്ട നിറയെ വീട്ടുസാമാനം കിട്ടുന്ന കാലമായിരുന്നു.

കറുപ്പിന്റെ മാസ്മരിക പ്രഭാവമെന്തെന്ന് ഞങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാവിലെ കഴിക്കുന്ന പൊടിയരിക്കഞ്ഞിയിൽ ചാക്കുമാപ്പിള ഒരല്പം കറുപ്പു ചേർത്തു കഴിക്കും. ഉപ്പും മുളകുചുട്ടതും ചേർത്തരച്ച ചമ്മന്തിയോ ഉണക്കമീൻ ചുട്ടതോ മെഴുക്കുപരട്ടിയോ (ഏതെങ്കിലും ഒന്ന്) ആകും കറുപ്പുകഞ്ഞിക്കു കൂട്ട്. കഞ്ഞികുടി തീരാൻ കുറച്ചു നേരമെടുക്കും. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഞൊടിനേരംകൊണ്ട് ആളുടെ മട്ടുമാറും. മുഖത്തെ വേദനാക്ലേശത്തിന്റെ നിഴൽ മാഞ്ഞുപോകുന്നു. മുഖം പ്രസന്നവും ആൾ സുമുഖനുമായിത്തീരുന്നു. ഞങ്ങളാരാനും അടുത്തുണ്ടെങ്കിൽ ആൾ തമാശകൾ പറയും. നാട്ടുവിശേഷങ്ങളും. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ കേട്ടതും പുത്തൻപാനയിലെ സാരോപദേശങ്ങളുടെ അകമ്പടിയുള്ളതുമായ ആ നറുപഴമൊഴികൾ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതദർശനവും മനുഷ്യത്വവും രൂപപ്പെടുത്താൻ ഏറെ ഉതകിയിട്ടുണ്ടാവും.

എഴുപതു കഴിഞ്ഞെങ്കിലും മറിയത്തുമ്മ ഓരോന്നു ചെയ്തും ചെയ്യിച്ചും ജീവിതത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു. പല്ലുകൾ മിക്കതും നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതൊഴിച്ചാൽ അവർക്ക് മറ്റു ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാഴ്ചയ്ക്കും കേൾവിക്കും തകരാറില്ല. ഓർമ്മക്കുറവുമില്ല. ഓർമ്മിച്ചുവെക്കാൻ അവർക്കേറെ സംഗതികളുമില്ലായിരുന്നു. മേൽക്കാതിൽ മോതിരങ്ങളും ഒട്ടിയ കവിളും നേർത്ത ചുണ്ടുകളെ തള്ളിമാറ്റി പുറത്തോട്ടുന്തിനിൽക്കുന്ന രണ്ടുമൂന്നു മേൽപ്പല്ലുകളും ഞൊറിഞ്ഞുകുത്തിയുടുപ്പും ചറുപിറന്നനെയുള്ള വർത്തമാനവുമൊക്കെ ഇണങ്ങുന്ന അവരുടെ ചിത്രം ഒരു പൊടിയും തട്ടാതെ ഞാൻ മനസ്സിലിന്നും സൂക്ഷിക്കുന്നു.

മറിയത്തുമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണയെ അതുല്യമാക്കുന്ന മറ്റൊന്നുകൂടിയുണ്ട്. പെരുന്നാൾപ്പലഹാരങ്ങളുടെ മധുരവും മണവും മുറ്റിനില്ക്കുന്നതാണ് ആ ഓർമ്മകൾ. അരിമാവ് തേങ്ങാപ്പാലിൽ കുഴച്ച് അതിൽ കള്ളും ശർക്കരയും ജീരകവും ചേർത്ത് ആവിയിൽ വേവിച്ചെടുക്കുന്ന വട്ടേപ്പംപോലെ അത്ര രുചികരമായ മറ്റൊരു വീട്ടുപലഹാരവും ഞാൻ തിന്നിട്ടില്ല. അരിമാവിൽ ഉപ്പും മഞ്ഞൾപ്പൊടിയും കുഴച്ച് കൈപ്പിടിയിൽ പീച്ചിപുഴുങ്ങിയുണ്ടാക്കുന്നതാണ് പീച്ചിപ്പിടി. മധുരമില്ലാത്തത്. നിർമാതാവിന്റെ വിരൽമുദ്രകൾ വ്യക്തമായി പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പീച്ചപ്പിടി കടിച്ചു കടിച്ചു തിന്നുന്നത് ഹൃദ്യമായ ഒരനുഭവമാണ്. കൊഴുക്കട്ടയാണ് മറ്റൊന്ന്. പണ്ട് യൂദന്മാർ കർത്താവിനെ എറിഞ്ഞ ഉണ്ടക്കല്ലുകളുടെ രൂപമാണ് കൊഴുക്കട്ടയുടേതെന്ന് മറിയത്തുമ്മ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. പുറമേ അരിമാവിന്റെ ആവരണവും ഉള്ളിൽ ചിരകിയ നാളികേരവും ശർക്കരയും ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന പലഹാരമാണിത്. ഇവയ്ക്കെല്ലാം ഒരു സാമാന്യസ്വഭാവമുണ്ട്. എല്ലാം ആവിയിൽ പുഴുങ്ങിയെടുക്കുന്നത്. എണ്ണയിൽ പൊരിച്ചതും വറുത്തതുമല്ല. ചുട്ടതുമല്ല.

ഭർത്തൃപരിചരണം മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം എന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യത്തിൽ അവരൊരു കുറവും വരുത്തിയില്ല. നില്പിലും നടപ്പിലും മാപ്പിളയുടെ നിഴലെന്നപോലെ ഉമ്മ എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടാവും, സഹചരണത്തിന്റെ ഉത്തമ മാതൃക. പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞ് ഉഷാറായാൽ മാപ്പിള ചിലപ്പോഴെല്ലാം പുറത്തിറങ്ങും. മുറ്റത്തും തൊടിയിലും നിരീക്ഷിച്ച് പതുക്കെ നടക്കും. മാപ്പിളയുടെ ഒരു കൈ ഉമ്മയുടെ തോളിലും മറുകൈ ഊന്നുവടിയിലുമാകും. തടയാതെ, തട്ടിമുട്ടാതെ, വീഴാതെ ഓരോ അടിവെയ്പിലും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചാണ് അവരുടെ കൂട്ടുനടത്തം. അതു നോക്കിനില്ക്കുക ആനന്ദകരമായ അനുഭവമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഇണയോടുള്ള ഇഴുകിച്ചേരലിന്റെ സരളവും സമ്പൂർണവുമായ ചിത്രം. ഇത്തരം പരിചരണവും സാന്ത്വനവും ലഭിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വേദനയും വയ്യായ്മയും സുഖങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു.

ചാക്കുമാപ്പിളയുടെ മരണത്തോടെ മറിയത്തുമ്മയുടെ പ്രകൃതം മാറി. ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ തീക്ഷ്ണതയിൽ അവരുടെ പ്രസരിപ്പും പ്രസന്നതയും കുറഞ്ഞു. ക്ഷീണം കൂടിക്കൂടി വന്നു. പള്ളിയിൽപ്പോക്കിന്റെ തവണകൾ കുറഞ്ഞ് അത് ഞായറാഴ്ചകളിൽ മാത്രമായൊതുങ്ങി. പള്ളി രണ്ടു നാഴിക അക

ലെയാണ്. ആദ്യകുർബാനയ്ക്കെത്തണമെങ്കിൽ പുലരിക്കുളിരിൽ വെളുപ്പിനുമുമ്പേ പുറപ്പെടണം.പതുക്കെയാണ് നടപ്പ്, അന്നൊരിക്കൽ പള്ളിയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ നടപ്പിലെന്തോ തകരാറുള്ളതായി തോന്നി. ഞൊണ്ടി ഞൊണ്ടിയാണ് വരവ്. "എന്തു പറ്റി? രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് പറമ്പിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ചുള്ളിക്കമ്പു തട്ടി കാലിന്റെ പുറവടിയിൽ മുറിവുണ്ടായതാണ്. നോക്കുമ്പോൾ ചോരച്ച് പഴുത്ത് ചലം മുറ്റിയ ഒരു വ്രണം. തുണികൊണ്ട് ചുറ്റിക്കെട്ടിയിരുന്നില്ല. ആകെ പൊടിയും ചെളിയും. ഈ കാലും വെച്ച് നാലു നാഴിക നടക്കുക. ഒരു ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോയില്ലെന്നു വെച്ച് എന്തു വരാനാണ്. പള്ളി. മതം, അന്ധവിശ്വാസം, ആചരണങ്ങൾ! വിചാരങ്ങൾ പലതും മനസ്സിൽ കയറിയിറങ്ങി.

വീട്ടിൽ വന്ന് കത്രിക, തുണി, പഞ്ഞി, ഡെറ്റോൾ, ബെൻസോയിൽ എന്നിവയെടുത്ത് ഞാൻ കിഴവിയുടെ അടുത്തെത്തി. കിഴവി വന്നപാടെ വീടിന്റെ ഇറയത്ത് വെറുംതറയിൽ കിടപ്പിലാണ്. വേദന ദുസ്സഹമായിട്ടുണ്ടാകും. "അമ്മാമ്മേ, അങ്ങനെതന്നെ കിടന്നോ. ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെ."

അകത്തുകടന്ന് ഒരു മുട്ടിപ്പലകകൊണ്ടുവന്ന് വ്രണിതമായ പാദം അതിന്മേൽ ഉയർത്തിവെച്ചു. കാലു വൃത്തിയായി കഴുകി. ഡെറ്റോൾവെള്ളത്തിൽ മുക്കിയ പഞ്ഞികൊണ്ട് വ്രണം ഉരസിത്തുടയ്ക്കുമ്പോൾ വൃദ്ധ പുളഞ്ഞു. വ്രണം ഞെക്കിയപ്പോൾ സ്പ്രീങ്ങ് ആക്ഷൻപോലെ വൃദ്ധ പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റു കാലുവലിക്കാൻ നോക്കി. എന്റെ കൈയിൽ മുറുക്കിപ്പിടിച്ചു. പുറത്തുചാടിയ ചലവും ചോരയും തുടച്ചുനീക്കി. ബെൻസോയിൻ മുക്കിയ പഞ്ഞി വ്രണത്തിൽ വെച്ചുകെട്ടുമ്പോൾ വൃദ്ധ വിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ഗ്ലാസ്സ് കട്ടൻചായ കൊടുത്തു. തള്ളയ്ക്ക് പെരുത്ത് ഇഷ്ടമുള്ള സാധനമാണ്. പിന്നെ ഈരണ്ടുനാളിടവിട്ട് മുറിവ് ഞാൻ അഴിച്ചുകെട്ടി. ശനിയാഴ്ച മുറിവു കെട്ടുമ്പോൾ പറഞ്ഞു: നാളെ ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോണ്ട. കാല് നന്നായി സുഖാവട്ടെ. മറിയത്തുമ്മ പോക്കു മുടക്കിയില്ല.

കടുത്ത വിശ്വാസത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേദനകൾ സഹ്യമാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

വീട്ടുപലഹാരങ്ങളുടെയെന്നപോലെ ഗാർഹികമായ സാന്ത്വനത്തിന്റെയും കാലം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് സംസ്കാരത്തിന്റെ പതനം.

• • • • • • • • • • • • • • •